

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 107. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm211/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saad det nogen Forfatter Naam paa de Udgavne af Kim-Kroniken vi kunde, og heller ikke har vi fra det femtende eller fjendte Aarhundrede et ens. Re Mindstet om, at Kim-Kroniken er skrevet af en Mand, saa det her udsatstakke et Bogen sid, der maa afgjøre Spørgsmaalet, ja Bogen selv, hvorpaa enhver grundet Formodning om dens Forfatter og dens Afslutnings Tid maa stotte sig. At vi nævner i Bogen Liels som Forfatter, er det af Udsagnet der Betænkning fra det syttende Aarhundrede, og af Lielsen paa en offentlig Placat i Dødsattesten, om hvilken Ingen kan sig, enten hvad Opdragelse den har, eller hvad den egentlig skal giælde: Originalen eller Dødsattesten.

Ved nu at lase og overvære Bogen, står min første Samvittighed mig stog, at hvem der rimet: Som Mellem, sin vise Kærlighed, Frey til Koning Alexanders, Udi sin Bog, idet den lader: (seer sig selv i spejlet, *)

han lader sig nok se at lase Haralds Hildeban rimet: Vi lade lade Mellem og Frey, de Bøger hinanden, som Bøger naar Kim. Men havde en og samme Bøger Niels givet hele Bogen, maatte han dog ikke blot været Næst for begge disse Kim, men for dem alle, snart have rimet, som en Næst:

Hoffen han er et uendeligt Aar, han leger med Told saa mangefold, Med Læse fort hun Somme sig, med Guld da givet hun Somme sig, *) eller:

Kvind hun er en uendelig Ting, fra Slagt vil hun ei spare, Under Skjoldet gæder hun Ring, thi kan man sig ei være. (**).

*) Det Gamle Kim S. 150.

**) Gamle Kim S. 98.

***) Harald Bluffs S. 63.

og saad som en ærm Styrer: (seer sig selv i spejlet, *)

Siden bedes jeg til en Bøstet Naam, hun var Mellemens Datter, Da sit hende saa til Dronning min, hun er vel vort, det gode er. *) (seer sig selv i spejlet, *) eller: (seer sig selv i spejlet, *) Da Frey's M (Om) fire hundred og 8 (S), efter at Christen var boaren, Mig drages det end til Minde vel, saare Naam Dag det vaar en. **).

Jeg tilføjer det, at selv om Bøstet-Bogning, Ord og Tanker i saa forskellige Kim kunde være de samme, og selv om der stod et Naam paa Bogen, hvis Eiermand holdt og kjet forskiede, kan var Manden for det. Helt, selv da maatte jeg sige: det er umuligt, saa umuligt som at Kulseren, naar han vil, kan sange som en Natteget; men jeg har i tidligere Dage ofte givet, at alle Læse umuligt, selv med den bedste Vilje, kunde se og samle alt det i en Bog, jeg saae og samlede, fordi jeg saae med Kimsmidens Line, og aad de Bøger, jeg elskede, op med Hæb og Gæst, og flødt det var meget naturligt, som det sig dog i en tidligere Alder at betænke, hvad man i den mere sigt har oversprunget. Havde jeg samlede i Danneville ikke blot givet et langt, men ogsaa vilde tænkt Udgav af Kim-Kroniken, ikke blot paa Naam, at Fortælligheden skulde sig fra det Største til det Mindste, men vilst det, da vilde Udgavene neppe nu været uenig med mig, saa det er egentlig en Udgavens Stil jeg stræber at raade Med paa, naar jeg nu udvikler, hvad jeg foruden kun udraabte. Dermed kan jeg rigtigt ingen Styrer finde i den Indledning, at Kimene skulde være bedre og rigere, saalangt som Sproget gaar, thi deris var han der rimede om Christen vilst ikke nem at digte, hvad han dog maatte have, for at begynde af en gam-

*) Christen's Bøstet Kim S. 246.

**) Christen's S. 250.

